

180.Bătrână toamnă

Radu Dan Alexandru

BĂTRÎNĂ TOAMNĂ

Chipul ți-l văd un pic cam veșted,
Și simt cum te apăsă fiecare luft
Și fiecare rărunchi ți-e răscopt,
Să te ajut nu e deloc un moft

Să îți fiu ochii să poți să treci,
Să nu mă bați prin bastoane reci,
Că eu sunt vîntul cel ce te alină,
Cînd vara se retrage în a sa surdină.

Ți-am fost alături,bătrînă toamnă, știi,
Tocmai de cînd eram un pui de copil,
Și natura cu un joc de vînt o dezveleam,
Iar soarele adia cu ochii firavi în orice geam.

Tu,nu mai vrei să mai apari cu reci umbriri nicicînd,
Te-ai retras în vîrf de munte pe acest pămînt,
Ca un ascet în solitudine stai și nu mai cobori,
Pe al dealurilor coame ori la cîmpii în al poalelor pridvor.

DREPTURILE REZERVATE AUTORULUI.

"GÎNDURI TOMNATICE"

17.10.2020.

Radu Dan Alexandru"Alias"-MISTERUL POEZIEI